

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

ΕΝ ΤΗ ΝΕΑ, ΤΡΙΠΛΗ, ΣΥΜΜΑΧΙΑ,

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

ΥΠΟ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Δ. Φ. Π.

ΑΘΗΝΩΝ

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΡΑΦΕΙΟΝ Π. Α. ΠΕΤΡΑΚΟΥ

1916

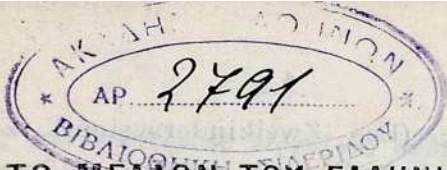
2832

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

MEL

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΝΕΑ ΤΡΙΠΛΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

ΤΩΝ

ΓΕΡΜΑΝΟΑΥΣΤΡΙΑΚΩΝ, ΤΟΥΡΚΩΝ
ΚΑΙ ΒΟΥΛΓΑΡΩΝ

Ἡ νέα τριπλῆ Σύμμαχία, τῶν Γερμανοαυστριακῶν, Τούρκων καὶ Βουλγάρων, ἡ διὰ τοῦ σημερινοῦ πνευρωπαϊκοῦ πολέμου ἐπιδιώκουσα τὴν παγκόσμιον κυριαρχίαν, δύο κυρίως ἔθνη καὶ Κράτη ὀφείλει, κατὰ τὸν Κέλερ, νὰ ἔχη πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὡς τὰ μέγιστα ἐχθρικά πρὸς αὐτήν καὶ ἐπικίνδυνα, πρὸς Ἀνατολὰς μὲν τὴν *Ρωσσίαν*, πρὸς Δυσμὰς δὲ τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ *Γαλλία*, κατὰ τὸν Κέλερ, προώρισταί πολιτικῶς νὰ ἀποθάνῃ καὶ θὰ ἀποθάνῃ, ὀφισταμένη τὰς συνεπελάς τοῦ ἐν τῇ γαλλικῇ κοινωνίᾳ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπικρατήσαντος συστήματος τῆς

δυοτεκνίας (Das Zweikindersystem) και προσέτι μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου μέλλουσα νὰ υποβληθῇ εἰς λίαν σοβαρὰν ἐγχείρησιν καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῶν δυτικῶν πρὸς τὴν Γερμανίαν συνόρων της και εἰς πάσας τὰς ἀποικιακὰς της κτήσεις.

Δὲν θὰ βραδύνωσι δὲ νὰ περιέλθωσιν εἰς πολιτικὴν ἀφάνειαν και τὰ λοιπὰ συγγενῆ λατινικὰ ἔθνη και Κράτη, συμπεριλαμβανόμενης και τῆς Ἑλλάδος, ἧτις, κατ' ἀνάγκην, χάριν τῶν συμμάχων ἡμῶν, Τούρκων και Βουλγάρων, ἀκρωτηριαζομένη διὰ τῆς ἀποκοπῆς τῶν παρὰ τὴν Μ. Ἀσίαν νήσων και τῆς Μακεδονίας, θὰ διάγη τοῦ λοιποῦ τὴν φιλήσυχον ζωὴν ἀπομάχου φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων.

Ὅστε μόνοι ἀξιόλογοι ἀντίπαλοι τῆς νέας τριπλῆς Συμμαχίας ὑπολείπονται ἡ Ρωσσία και ἡ Ἀγγλία.

Ἡ Ρωσσία, ἧτις πρὸ τοῦ πολέμου ἤδη ἀό-

κνως και δραστηρίως ειργάζετο πρὸς διάλυ-
 σιν τῆς *Αὐστροουγγαρίας*, κατενόησεν ὀρθῶς,
 ὅτι εἰς τὰς ἐλπίδας και τοὺς πόθους τῶν *δυτι-
 κῶν Σλαύων* πρέπει νὰ ἀπονεύμη ἐξαιρετικὴν
 σημασίαν και νὰ ἐντείνη τὴν προσοχὴν της και
 τὰς προσπαθείας της, ἐνῶ ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ
 ἀφήκαμεν τὰ πράγματα νὰ βαδίσουν τὸν δρό-
 μον των.

Ἐὰν και τώρα δὲν κατορθώσωμεν νὰ συνά-
 ψωμεν διαρκῆ φιλίαν μετὰ τῶν *δυτικῶν Σλαύων*,
 τότε ἀφεύκτως αἱ *προσπάθειαι* μας πρὸς συν-
 τήρησιν τῆς *Αὐστροουγγαρίας* θὰ ἦσαν μά-
 ταιαι, διότι γνωρίζομεν πάντες καλῶς, ὅτι *ἀνευ*
τοῦ Σλαυικοῦ στοιχείου τὸ *Κράτος* τοῦτο
 δὲν εἶναι βιώσιμον.

Ἡ ἐξασφάλις μας ἀπὸ τὸν *Πανσλαυϊσμόν*
 δὲν ἔγκειται ἐν τῷ περιορισμῷ τῶν ἀξιώσεων
 του ἐπὶ γερμανικῶν και αὐστριακῶν χωρῶν, ἀλλὰ
 τοῦναντίον ἐν τῇ ἐνισχύσει τοῦ *δυτικοῦ Σλαυϊ-
 κοῦ στοιχείου*, τὸ ὁποῖον ἐξ ὀλοκλήρου πρέπει

νά ἐλκύσωμεν πρὸς τὸ μέρος μας, ἀποχωρίζοντες αὐτὸ ἀπὸ τοῦ ἀληθινοῦ καὶ μεγάλου ἐχθροῦ μας, τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἔχθρα δὲ καὶ ἀντιπάθεια, ἡ ἐνυπάρχουσα μεταξὺ Ρώσσων καὶ δυτικῶν Σλαύων, εἶναι ἀσφαλῆς δι' ἡμᾶς σύμμαχος καὶ ἐξόχως εὐνοϊκὴ εὐκαιρία. Αἱ Σλαυϊκαὶ φυλαὶ τῆς Αὐστροουγγαρίας μέχρι τοῦδε ἐθεώρουσαν ὡς ὑπέρτατον σκοπὸν τῶν νὰ ἐπιτυγχάνωσιν ἐκάστοτε ἰδιαίτερα

ἈΚΑΔΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΡΟΛΙΝΗΣ

τῶν πλεονεκτημάτων πρὸς τὸν ἑαυτῶν κράτους, οὕτω δὲ διηυκόλυον τὰς πρὸς Δυσμὰς βλέψεις τῆς Ρωσσίας. Ἀλλὰ νῦν κατείδον, ὅτι μετὰ τῆς διαλύσεως τῆς Αὐστροουγγαρίας θὰ ἀρχίσουν δι' αὐτοὺς αἱ πονηραὶ ἡμέραι τῆς Ρωσικῆς κυριάρχιας, πρὸς τῆς ὁποίας, ὡς δεικνύει τὸ παράδειγμα τῆς **Πολωνίας** καὶ τῆς **Οὐκραίνης**, οὐδὲν οὐδέποτε καλὸν δύναται νὰ ἐλπίζωσιν. Ἡ διεξαγωγή τῆς ἀνωτέρω διατυπωθείσης πολιτικῆς πιθανὸν νὰ φαίνεται εἰς τινὰς τολμηρὰ καὶ δύσκολος· ἀλλὰ δὲν εἶναι

τοιαύτη διὰ τὸν σκεπτόμενον, ὅτι καὶ ἡ Ρωσσία ἀποτελεῖται ἐκ πλείστων φυλῶν, ἐπομένως εἶναι κράτος ἐθνικοτήτων, ἀκριβῶς ὅπως ἡ Αὐστρουγγαρία, μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν διαφορὰν, ὅτι τὰ πράγματα ἐν Ρωσσίᾳ εἶναι πολὺ ποικιλώτερα καὶ ἀκατάστατα.

Τὰ δυτικὰ καὶ νοτιοδυτικὰ ἔθνη τοῦ Ρωσσικοῦ Κράτους ἀναμένουσι τὴν εὐνοϊκὴν εὐκαιρίαν, ἵνα ἐξεγερθοῦν κατὰ τῆς πιεζούσης αὐτὰ Ρωσσικῆς διοικήσεως, ἀφοῦ μάλιστα καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν Ρώσσων θεωροῦνται ὡς ξένα σώματα.

Εἶναι πλέον καιρὸς νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος διὰ τὸ μέλλον μας προέρχεται ἐκ τῆς Ρωσσίας, τῆς ὅποιας αἱ ἀχανεῖς ἐκτάσεις ἀδιακόπως παράγουσι καὶ τρέφουσι καταπληκτικούς ὄγκους ἀνθρωπίνους.

Διὰ τοῦτο τὸ ἔργον καὶ μέλημα τῶν ἡμερῶν μας πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κινδύνου τούτου, ἥτις θὰ κατορθωθῇ, ἐὰν τοὺς δυτικοσλαύτους ἀποσπάσωμεν ἐκ τῆς Ρωσσίας καὶ

σχηματίσωμεν ἐξ αὐτῶν ἰσχυρὸν πρόχωμα ἐναντίον τῆς.

Ἄλλὰ καὶ τοῦτο δὲν ἀρκεῖ, ἐκτὸς ἐὰν θέλωμεν νὰ ἐπαναπαυθῶμεν ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὴν δόξαν καὶ τὴν τάξιν Δυνάμεως δευτερευούσης σημασίας καὶ ἠγαγκασμένης νὰ λαμβάνη ὑπ' ὄψιν καὶ ἄλλας Δυνάμεις μὴ φιλικάς. Βεβαίως τὴν τοιαύτην ὑπόθεσιν καὶ σκέψιν πᾶς Γερμανὸς μετὰ ζωηρᾶς καὶ δικαίας ἀγανακτήσεως θὰ ἀποκρούσῃ.

Στηριζόμενοι μόνον εἰς τὴν συμμαχίαν τῆς Αὐστροουγγαρίας, δὲν θὰ δυνηθῶμεν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τοὺς ἐξοπλισμοὺς μας νὰ αὐξήσωμεν, ὥστε νὰ εἴμεθα πραγματικῶς ἱκανοὶ νὰ περιφρονῶμεν οἰονδήποτε συνασπισμὸν ἐχθρικῶν Κρατῶν, διότι Κράτος, ὅπως ἡ Γερμανία, τοιαύτης γεωγραφικῆς θέσεως, περιοριζόμενον εἰς ἀπλὴν ἄμυναν, δὲν δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπιδιώξῃ καὶ ἐπιτύχῃ τὴν ὀριστικὴν νίκη, τῆς ὁποίας τόσην ἀνάγκην ἔχει.

Ἐὰν μετὰ τὸν σημερινὸν πόλεμον ἀρκεσθῶμεν εἰς μόνους τὰς πολεμικάς μας ἐπιτυχίας καὶ εἰς μόνην τὴν Αὐστριακὴν συμμαχίαν καὶ δὲν ἐπωφεληθῶμεν, ὥστε νὰ καταστήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι ἀδύνατον τὸν τοιοῦτον ἀποκλεισμόν τῆς **Γερμανίας**, ὃ ὁποῖος σήμερον ἐνηργήθη κατ' αὐτῆς καὶ ἐνεργεῖται, αἱ προσπάθειαι τῶν ἐχθρῶν μας ἐν ἐνδεχομένη νέᾳ πολεμικῇ συρράξει θὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτεραι καὶ ἐντονώτεραι. Διὰ τούτου μετὰ τὴν νίκην πρέπει νὰ διελύθωμεν διὰ παντὸς πᾶσαν ἐλπίδα ἐπιτυχίας τοιούτων προσπαθειῶν, ἐκβιάζοντες τὴν ἐλευθέραν διέξοδον πρὸς τὰς νοτιοανατολικὰς τῆς **Εὐρώπης** χώρας καὶ διὰ τῆς **Βουλγαρίας** ὡς γεφύρας ἐπικοινωνοῦντες πρὸς τὴν **Τουρκίαν**, ἵνα συσφίξωμεν μετ' αὐτῶν τοὺς συμμαχικούς μας δεσμοὺς καὶ διατηρήσωμεν αὐτοὺς πάντοτε ἀδιαλύτους.

Τότε μόνον θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν διὰ παντὸς νὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν ἀνάπτυξίν μας χάριν

τῆς ἀνθρωπότητος, ἰδρύοντες πολιτικὸν καὶ στρατιωτικὸν μετὰ τῆς **Αὐστροουγγαρίας, Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας σύνδεσμον**, ὅστις, ὅπως περὶ τοῦ ὁ τῶν **Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Βορείου Ἀμερικῆς**, θὰ ἀποτελέσῃ ὅλον τι πολιτειακόν, ἐξωτερικῶς αὐθύπαρκτον καὶ ἐσωτερικῶς συμπαγές, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν **Ἀγγλίαν**, τῆς ὁποίας αἱ ἀπ' ἀλλήλων κεχωρισμέναι κτήσεις μόνον θεωρητικῶς ἀποτελοῦσιν ἰσχυρὸν Κράτος, ἐνῶ ἐν τῇ πραγματικότητι παρουσιάζουσι τόσας καὶ τοιαύτας ἀντιθέσεις, ὥστε δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ ἀσφαλῶς νὰ διαλυθῶσι μίαν ἡμέραν.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο τῆς Γερμανίας δὲν εἶναι τι καινοφανές (πρβλ. Artur Dix, Γερμανικὸς Ἱμπεριαλισμὸς, σελ. 4). Ἔλαβε δὲ πραγματικὴν καὶ θετικὴν μορφήν ἀπὸ τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν, **τῇ ἐνεργείᾳ τῆς Γερμανικῆς Κυβερνήσεως καὶ τῇ δραστηρίᾳ συμμετοχῇ τοῦ Γερμανικοῦ κεφαλαίου**, ἐπεχειρήθη ὁ σιδηρόδρομος

τῆς *Βαγδάτης*, ὅστις μέλλει νὰ διανοίξῃ νέας χώρας διὰ *Βιέννης*—*Κωνσταντινουπόλεως* εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικὰ συμφέροντά μας.

Δυστυχῶς ὅμως ἔνεκα τῶν ζητημάτων τοῦ *Μαρόκου* καὶ τῆς *Τριπολίτιδος* κατώρθωσε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ *Τριπλῆ Συνεννόησις* παρὰ τῇ τότε *Τουρκικῇ Κυβερνήσει*, κατόπιν δὲ αἰφνιδίως καὶ ἀπροσδοκῆτως ἐξερράγησαν καὶ τὰ ἐνταῖς *Βαλκανίοις* γεγονότα, εἰς τὰ ὅποια μεγαλῶς συνετέλεσεν ἡ *Τριπλῆ Συνεννόησις*.

Πολλὰ τότε θὰ ἠδύναντο νὰ διασωθοῦν, ἔὰν ἡ *Αὐστρία* παρενθὺς ὑπεστήριζε τὰ συμφέροντά της καὶ ἐπωφελεῖτο τῆς εὐκαιρίας διὰ τοῦ *Νοβιπαζάρ* νὰ ἐξασφαλίσῃ εἰς ἑαυτὴν τὴν πρὸς *Θεσσαλονίκην* ὁδόν, (σελ. 60)! ἐπὶ τῆς ὁποίας πρὸ πολλοῦ εἶχον ἀγνωρισθῆ τὰ δικαιώματά της. Ἀλλὰ ἀτυχῶς ἡ *Αὐστρία* ἀπώλεσε τὴν τότεν δι' αὐτὴν μοναδικὴν εὐκαιρίαν, συναισθανομένη ἑαυτὴν οὐχί

ἀρκετὰ ἰσχυρὰν ἕνεκα τῶν ἐσωτερικῶν δυσκο-
λιῶν καὶ τοῦ ἀπειλοῦντος ἐξ Ἰταλίας κινδύνου.

Τὴν ὀλοφάνερον ἐκείνην ἀδυναμίαν τῆς Αὐ-
στρίας ἐπωφελήθη ἡ Ρωσσία διὰ τῶν προστα-
τευομένων τῆς **Μαυροβουνίων καὶ Σέρβων**,
ἵνα προβῇ κατ' αὐτῆς ἐκ τῶν Βαλκανίων ἐπιθε-
τικῶς καὶ ἀπωθήσῃ αὐτὴν πρὸς τὰ ὀπίσω, οὕτω
δὲ μεταξὺ Αὐστροουγγαρίας καὶ Τουρκίας παρ-
ενοβλήθησαν οἱ ὄνυχες τῆς Ρωσικῆς ἄρκτου.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Ὡσαύτως ἐν τῇ **Ἀνατολῇ καὶ τῇ Σερβίᾳ**
ἠϋξήθη ἡ **Γαλλικὴ ἐπιρροή** καὶ ἡ **Ἀγγλικὴ**
ἐν **Μεσοποταμίᾳ**, διὰ δὲ τῆς Ἀγγλικῆς κατο-
χῆς τοῦ **Κόβεϊτ** καὶ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν
Ἀγγλίαν ὑπὸ τῆς **Ἀγγλοφίλου Κυβερνή-
σεως τοῦ Κιαμὴλ** τῆς ἐλευθεροπλοΐας ἐπὶ
τοῦ **Εὐφράτου** περιήλθε πραγματικῶς ὑπὸ τὸν
Ἀγγλικὸν ἔλεγχον τὸ τέρμα τοῦ σιδηροδρόμου
τῆς **Βαγδάτης**.

Τὰ Γερμανικὰ συμφέροντα ἐν **Μεσοποταμίᾳ**
ἐφαίνοντο τόσον χωλαίνοντα, ὥστε ἡ Γαλλία

ἔδωκε τὸν ἐξῆς χαρακτηρισμὸν περὶ τῆς Ἀγγλίας, εἰποῦσα, ὅτι ἀριστοτεχνικῶς ἐκπληροῖ τὴν πολιτικὴν τῆς ἐργασίαν, ἀποτρέπουσα τὴν προσοχὴν τῆς Γερμανίας ἀπὸ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μ. Ἀσίας διὰ διαπραγματεύσεων περὶ τῆς Κεντρίας Ἀφρικῆς (πρὸς. v. Winterstetten, Βερολίνον—Βαγδάτη).

Ὁ ἐκ τῶν λέξεων ἐκείνων ἐξακουόμενος σαρκασμὸς ἦτο τὰ μάλιστα δεδικαιολογημένος. Σήμερον ὅμως παρρουσιάζεται εἰς ἡμᾶς ἡ μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐν πρώτοις τὸ σημαντικώτατον ἐκεῖνο σχέδιον τῆς συγκοινωνίας **Βερολίνου—Κωνσταντινουπόλεως.**

Ἐπειδὴ πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα Κράτη εὐρίσκονται εἰς πόλεμον ἐναντίον μας, δὲν ὑφίσταται πλέον εὐτυχῶς ἢ ἀνάγκη ἐπιφυλάξεων. Ἡ ἴδρυσις τοῦ Βαλκανικοῦ συνδέσμου τῆ πρωτοβουλία τῆς Ρωσίας, ὀπισθεν τοῦ ὁποίου, πλὴν τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐκρύπτετο καὶ ἡ Ἰταλία, προσέτι δὲ ὁ κίνδυνος, ὁ μέχρι τῶν θυρῶν

τῆς πρωτευούσης τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους προχωρήσας, ἐπέφερον εἰς τὴν Τουρκίαν ριζικὴν μεταβολὴν ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν ὁποίαν ὑπεβोधήθησαν δραστηρίως Τοῦρκοί τινες πατριῶται, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν **Ἐμβὲρ πασᾶν**.

Ἡ σημασία τοῦ **δευτέρου Βαλκανικοῦ** πολέμου ἔγκειται πρὸ παντὸς ἐν τούτῳ, ὅτι ἐκ τῶν **Βαλκανικῶν Κρατῶν ἡ Βουλγαρία** κατ' οὐδένα τρόπον θέλει πλέον εἶναι τυφλὸν ὄργανον τῆς **Ρωσσίας**, ἀλλὰ πολιτεύεται ὡς ὅπως ἀνεξάρτητον καὶ λίαν προοδευτικὸν κράτος, τὸ ὁποῖον **σταθερῶς καὶ ἀμετατρέπτως** βαδίζει τὸν ἴδιον **ἐθνικὸν του δρόμον**.

Ἄλλ' ὁ δρόμος οὗτος φέρει εἰς στενατέραν ἐπικοινωνίαν πρὸς τὴν **Τουρκίαν καὶ Αὐστροουγγαρίαν**, καθόσον ἡ Βουλγαρία εἶναι ὁ φυσικὸς μεσάζων τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς συγκοινωνίας τῶν Κεντρικῶν Αὐτοκρατοριῶν μετὰ τῆς Τουρκίας. Ἐὰν ἡ Βουλγαρία ἔστεργεν εἰς τὴν μετὰ τῆς Ρωσσίας ἔνωσιν καὶ συνέβαινεν ἤττά τις τῆς Γερ-

μκνοαυστρίας, ἀσφαλῶς τότε θὰ κκτεβροχθίζετο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἥτις ἐπιδιώκει νὰ ἐτοιμάσῃ δι' αὐτῆς τὸν δρόμον πρὸς τὴν Κωνσταντινούπολιν, οὐδὲν ἄλλο διαβλέπουσα εἰς τοὺς Βουλγάρους καὶ λοιποὺς Νοτιοσλαῦους εἰμὴ ὄργανά της ἐφῆμερα.

Τὸ Βκλκανικὸν πρόβλημα δὲν θὰ λυθῆ ὀριστικῶς, παρὰ μόνον ὅταν προσαρμοσθῆ εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Κεντρικοῦ Εὐρωπαικοῦ πολιτικοῦ Συνδέσμου. Αὕτη ἡ αἰκοθεν νοουμένη μόνη κατορθωτῆ λύσις τοῦ Βκλκανικοῦ προβλήματος ἐδυσκολεύθη ὑπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ Ἰταλίας, αἵτινες ἀμφοτέραι ἀντέπραττον εἰς τὴν ἐν τοῖς Βκλκανίοις Αὐστριακὴν ἐπιρροὴν καὶ ἐνέργειαν. Ἄλλὰ καὶ αἱ πολιτικαὶ διαφοραὶ μεταξὺ Βουλγαρίας καὶ Τουρκίας, αἱ ὀποσται τῆ μεσολαβῆσει ἡμῶν ἐξέλιπον, ἥσαν σπουδαῖον ἐμπόδιον εἰς τὴν λύσιν τοῦ Βκλκανικοῦ προβλήματος.

Ἐφ' ὅσον διατηρεῖτο ἡ παλαιὰ Τριπλῆ Συμμαχία καὶ ὑφίστατο ἡ μεγάλη ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων μεταξὺ Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας, ἡ πολι-

τική μας εἰς τὰ Βαλκανικά ζητήματα ἦτο λίαν ἀνεπαρκής καὶ διὰ τοῦτο δὲν πρέπει νὰ καταπλησθώμεθα, οὐδὲ νὰ λυπώμεθα, ἐὰν ἡ Ἰταλία μᾶς ἐγκατέλιπεν, διότι ἡ συμμαχική ἐκείνη πολιτική, διαρκῶς κατὰ ἐσωτερικῶν ἀντιθέσεων ἀγωνιζομένη, ἦτο ἀδύνατον νὰ ἔχη πρακτικὴν σπουδαιότητα καὶ μεγάλην τινὰ ἐπιτυχίαν.

Πρὸς ἐξασφάλισιν ἡμῶν καὶ τῆς Αὐστρουγγαρίας ἐν ταῖς Βαλκανίαις εἰς τὸ μέλλον εἶναι **Ἀπόλυτος ἀνάγκη**, μετὰ τὴν ἐκμυσθίσιν καὶ ἐξαφάνισιν τοῦ Μαυροβουνίου καὶ τῆς Σερβίας, νὰ ἐνεργηθῇ συντόμως σιεινοτάτη ἔνωσις ἡμῶν μετὰ τῆς πιστῆς συμμάχου μας **Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας!**

Πρέπει δὲ ἐνταῦθα νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκ τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν μόνη ἡ Βουλγαρία, ἐν ὀρθῇ ἐπιγνώσει τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ συμφέροντός της, παρευθὺς ἐτάχθη παρὰ τὸ πλευρόν μας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ ἔπαινον διὰ τὴν ἔκτα-

κτον πολιτικὴν ὀξυδέρκειαν τῶν Βουλγάρων καὶ τοῦ μεγάλου Βασιλέως των!

Ἡ κοινὴ μας νίκη θὰ σημάνη τὴν νίκην τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐν μέγα βῆμα πρὸς τὰ ἔμπρὸς θὰ σημειώσῃ ἐν τῇ ἀναπτύξει τῆς ἀνθρωπότητος! Θὰ ἔλθῃ δὲ καιρὸς, κατὰ τὸν ὁποῖον καὶ ἄλλα τινὰ Κράτη, νῦν μὴ φιλικῶς πρὸς ἡμᾶς διακείμενα, θὰ κατανοήσωσι καλῶς, ὅτι ὁ ἀγὼν μας, χάριν τῆς ἠθικῆς τάξεως τοῦ κόσμου καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ὑπερόχου Γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, ἐπρεπε νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν νίκην!

Ὅταν δὲ ἡ ἐπίγνωσις αὕτη καταστῇ κοινὸν κτῆμα καὶ εἰς τὰ ἄλλα Κράτη, τότε θὰ εἶναι ἴσως ἀδύνατος νέος πόλεμος μεταξὺ τῶν Κρατῶν τῆς Εὐρώπης. Μετὰ τὸν πόλεμον τοῦτον μόνον ὁ συμβιβασμὸς θὰ ὑπολείπεται τῶν ἀμοιβαίων ἀξιώσεων τῆς **Βουλγαρίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας** (σελ. 69).

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ἡ Ἑλλὰς κατὰ τὸν πρῶτον

Βαλκανικὸν πόλεμον ἐπορίσθη ἐκ τῶν Βουλγαρικῶν νικῶν ἀπροσδόκητον κέρδος, προσέβαλε δὲ βαθύτατα καὶ τὴν Βουλγαρικὴν ὑπερηφάνειαν!

Ἡ κυρία σημασία τῆς Θεσσαλονίκης, ἀπὸ τὴν ὁποίαν λείπει ἡ φυσικὴ μεσόγειος χώρα, ἔγκειται εἰς τὴν μοναδικὴν σπουδαιότητα αὐτῆς ὡς τέρματος τῆς μεγάλης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἣτις μέσῳ Βιέννης - Βελιγραδίου - Σκοπίων φέρει εἰς τὸ Αἴγαϊον καὶ ἔχει τὸν προορισμὸν νὰ ἀποβῇ σπουδαία γραμμὴ συγκοινωνίας μετὰ τῆς Αἰγύπτου.

Δυστυχῶς ἡ κατὰ τοὺς δύο Βαλκανικοὺς πολέμους παρατηρηθεῖσα ἐπιφύλαξις, σύγχυσις καὶ δειλία τῆς Αὐστρίας ἐμπόδισαν αὐτὴν νὰ κατέλθῃ καὶ καταλάβῃ τὴν Θεσσαλονικὴν! Ἄλλὰ νῦν μετὰ περισσοῦ ζήλου πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμεν νὰ κατορθωθῇ τὸ ἔργον ἐκεῖνο τῆς Αὐστρίας πρὸς κοινὸν συμφέρον τῆς Συμμαχίας! Πρὸς τούτοις ἡ διὰ τῆς συνθήκης τοῦ

Βουκουρεστίου μετὰ τοὺς Βαλκωνικοὺς πολέμους
 τόσον ἄδικος διανομὴ τῶν χωρῶν τῆς Βαλ-
 κανικῆς χερσονήσου ἀπέβη διαρκῆς πηγὴ δυ-
 σαρεσκείας καὶ πόνου διὰ τὴν Βουλγαρίαν,
 τῆς ὁποίας αἱ τόσον δίκαιαι ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς
 Μακεδονίας εἶναι ἀνάγκη τελείως νὰ ικανο-
 ποιηθῶσιν, εἴτε διὰ συμβιβασμοῦ πρὸς τὴν
 Ἑλλάδα, λαμβάνουσαν, ἀντὶ τῶν ἐν Μακεδο-
 νίᾳ κτήσεών της, μερίδιον ἐκ τῆς νοτίου
 Ἀλβανίας, εἴτε διὰ πολέμου (σελ. 70).

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἄλλη σύμμαχος ἡμῶν, ἡ Τουρ-
 κία, δικαιούται νὰ τύχη λίαν σοβαρᾶς ἐνισχύ-
 σεως ἐκεῖ ἀκριβῶς, ὅπου τὰ ζωτικὰ της συμφέ-
 ροντα φαίνονται ἐπαπειλούμενα. Πρόκειται περὶ
 τοῦ ζητήματος τῶν νήσων τῆς Μικρασιατι-
 κῆς παραλίας, περὶ τοῦ ὁποίου αἱ Μ. Δυνάμεις
 δὲν ἐφρόντισαν σοβαρῶς νὰ σκεφθῶσιν, ἀσχολού-
 μεναι, ὡς ἐνόμιζον, νὰ λύσωσι σπουδαιότερα
 ζητήματα.

Καὶ ὁμοίως ἐν τῷ προκειμένῳ ζητήματι ἐνυ-

πῆρχε τοιαύτη σπουδαιότης, ὥστε ἀρκεῖ νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ἐκρέματο ἡ εἰρήνη οὐ μόνον τῶν Βαλκανίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῆς τῆς Εὐρώπης. Ἡ ἐναντίον τῆς Τουρκίας προσγενομένη ἀδικία ἦτο τόσο μεγάλη, ὥστε εὐλόγως ἐξήγειρε τὴν ἀγανάκτησιν, καὶ μάλιστα ὅταν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία σαφῶς ἐφανερώσαν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν νὰ ἐξασθενίσωσι τὴν Τουρκίαν διὰ τῆς παραχωρήσεως τῶν νήσων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ὃν χρόνον ἡ Τριπλῆ Συμμαχία ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πάντα τὰ Βαλκανικὰ ζητήματα ἦτο ἀσύμφωνος πρὸς ἐκείνην καὶ δὲν ἠδύνατο διὰ τοῦτο νὰ ἐπέμβῃ ὑπὲρ τῆς Τουρκίας ἀποτελεσματικῶς.

Ἡ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων κατοχὴ τῶν Μικρασιατικῶν νήσων καὶ ἰδίως τῆς Δήμνου, Μιτυλήνης, Χίου καὶ Σάμου, τῆ συνδρομῆ τῶν μεγάλων Βουλγαρικῶν νικῶν, ἀποτελεῖ διαρκῆ ἀπειλὴν ἐναντίον τῆς Τουρκίας καὶ τῆς κυριαρχίας της καὶ ἐπὶ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, καθ-

όσον αἱ νῆσοι αὐταὶ δεσπόζουσι τῆς ἐξόδου τῶν Δαρδανελλίων καὶ τῆς θαλασσίας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν δύο σπουδαιοτάτων πόλεων τῆς Τουρκίας, τῆς Κωνσταντινουπόλεως δηλαδὴ καὶ τῆς Σμύρνης.

Ἡ Τουρκία εἶχε καθῆκον μέχρι ἐσχάτων νὰ ἀντισταθῇ ἐναντίον τῆς ἑλληνικῆς κατοχῆς τῶν νήσων τούτων, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν διέθετε τοιοῦτον ὄπλον, ὅπως ἦτο ὁ ἑλληνικὸς στόλος, καὶ οὕτω τὸ ζήτημα μέχρι σήμερον δὲν ἐλύθη ὀριστικῶς. Οἱ Ἕλληνες ἀρνοῦνται βεβαίως πάντα κίνδυνον τοῦ Τουρκικοῦ κράτους ἕνεκα τῆς κατοχῆς ταύτης. Καὶ ὅμως εὐθὺς μετ' αὐτήν, ὡς ἐκ τῶν προτέρων ἠδύνατό τις νὰ προῦδῃ, ἐχρησιμοποίησαν τὰς νήσους, ἵνα ἀνησυχήσωσι τὴν ἀντικρὺ Μικρασιατικὴν χώραν, μετὰ τοῦ ὑποκρυπτομένου σκοποῦ νὰ ἐπεκτείνωσι τὴν κυριαρχίαν των ἐφ' ἐξῆς καὶ ἐπὶ τῆς Μικρασιατικῆς παραλλίας μέχρις αὐτῆς τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Τουρκία ἔλαβε τότε τὰ πρέποντα μέτρα καὶ προέβη εἰς τὰς γνωστὰς ἐξώσεις τῶν ἑλληνικῶν πληθυσμῶν καὶ εἰς τὸ μποῦκοτάξ ἐναντίον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐμπορίου. Ναί, καιρῶς ἔδραψε τὴν Τουρκίαν τὸ γεγονός, ὅτι ἀπὸ πολλοῦ καὶ μικροῦ χρόνου τὰς παραλίας ταύτας τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὰς νήσους τῆς ἐπειτρόπη νὰ καταλάβῃ ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ καὶ νὰ ἐνισχυθῇ ἐκεῖ ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν. Ἐπιβάλλεται διὰ τοῦτο ἡ συστηματικὴ αὐτῆς καταδίωξις μέχρι τελείας ἐξαλείψεως αὐτῆς.

Ἡ Συμμαχία τῆς Ἑλλάδος μετὰ τῆς Σερβίας καὶ ἡ ἀντίθεσις τῶν συμφερόντων τῶν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ Βουλγαρίαν φέρουσι τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐχθρῶν μας. Ἐὰν ὅμως τολμήσῃ νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν πόλεμον ἐναντίον ἡμῶν, τότε βεβαιότατα θὰ ἔχανεν ὀλόκληρον ἀνεξαιρέτως τὸ εὐκόλον κέρδος τῆς ἐκ τῶν Βαλκανικῶν πολέμων!

Τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος προμηνύεται τοιοῦ-

τον, ὥστε, καὶ ἐὰν οἱ ἀντίπαλοι μας ἐκέρδιζον, ἔπερ ὀλως ἀπίθανον, δὲν ἔχει αὐτὴ νὰ ὠφελῆται. Διότι, ἂν καὶ ὑπεσχέθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ Ἀντάντ κατοχὴν χωρῶν τινῶν τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τὴν Θράκην καὶ τὴν Κύπρον ὡς ἀντάλλαγμα δι' ἔξοδον καὶ συμμετοχὴν εἰς τὸν παρόντα πόλεμον αὐτῆς, ἢ Ἀγγλία ἀσφαλῶς θὰ καταλάβῃ τὰς Μικρασιατικὰς νήσους, ἢ δὲ Ρωσσία τὴν Κωνσταντινούπολιν μετὰ τῆς Μ. Ἀσίας.

Θὰ ἦτο λίαν ἐπιθυμητὸν, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἐπὶ τέλους εὕρῃ τὸν τρόπον, νὰ ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος τὸν ἐπαπειλοῦντα αὐτὴν μέγαν κίνδυνον, τείνουσα φιλικὴν χεῖρα πρὸς ἡμᾶς καὶ τοὺς συμμάχους ἡμῶν. Ἐὰν ὁμοῦς ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀποκρούσῃ τὴν μεθ' ἡμῶν φιλικὴν συνεννόησιν, ἀσφαλῶς θὰ ἀφήσωμεν αὐτὴν εἰς τὸ τέλος τοῦ πολέμου μὲν κενὰς τὰς χεῖρας, διὰ τῆς βίας ἀποσπῶντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος τὴν τε Μακεδονίαν καὶ τὰς νήσους τῆς Μ. Ἀσίας καὶ μηδὲ σπι-

θαμὴν γῆς ππραχωροῦντες εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς
Νοτίου Ἀλβανίας!

Πρὸς τελείν ἐξασφάλισιν τῆς συμμάχου ἡμῶν
Τουρκίας, εἶναι ἀνάγκη τὰ σύνορά της νὰ ἐπε-
κταθοῦν καὶ πρὸς τὸν **Καύκασον** τόσον, ὥστε νὰ
καταστῆ ἀδύνατον νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς αὐτὴν διὰ
τῆς Ἀρμενίας ἢ Ρωσσία, συνάμα δὲ νὰ ἐνι-
σχυθῆ ἔναντιον καὶ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Ἀγ-
γλίας διὰ **συμμαχίας καὶ ἐπιμαχίας μετὰ τῆς**
Περσίας. Τότε δὲ θὰ εἶναι ἱκανὴ ἡ Τουρκία νὰ
κατορθώσῃ τὸ ἐπιφυλασσόμενον εἰς αὐτὴν σπου-
δαιότατον ἔργον, ἧτοι νὰ συγκεντρώσῃ περὶ ἑαυ-
τὴν πάντας τοὺς Μουσουλμανικοὺς λαοὺς ἐν
Ἀσία μὲν μέχρι τῶν Ἰνδιῶν, ἐν Ἀφρικῇ δὲ
μέχρι τοῦ Μαρόκου, καὶ νὰ ἀναλάβῃ ὑπὸ
τὴν αἰγίδα ἡμῶν τὴν ἡγεσίαν αὐτῶν.

Ἡ ἕδρευσις λοιπὸν τῆς Νέας τριπλῆς Συμ-
μαχίας ἀφ' ἑνὸς μὲν ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ
Ἀυστρίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ὑπὸ τῆς Βουλγαρίας
καὶ τῆς Τουρκίας, ἡγουμένης καὶ σύμπαντος

τοῦ **Μουσουλμανικοῦ κόσμου**, θὰ καταστήσῃ καὶ τὴν νῦν θαλασσοκράτειραν Ἀγγλίαν ἀκίνδυνον, διότι τὸ φοβερὸν ὄπλον τῆς Ἀγγλίας, ὁ διὰ τῶν θαλασσῶν ἀποκλεισμός ἡμῶν, ἐξουδετεροῦται, **οἰκονομικῶς δὲ ἐξασφαλιζόμεθα** κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ δυνάμεθα ἐπὶ ἀπεριόριστον χρονικὸν διάστημα, διὰ τῶν ἐκ Βερολίνου μέχρι τῶν ἐτχατιῶν τῆς Ἀσίας σιδηροδρόμων μας, νὰ προμηθευώμεθα πάντα τὰ ἀναγκαζοῦντα εἰς ἡμᾶς.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κύριον κέντρον τῶν Ἀγγλικῶν σχεδίων καὶ ἐνεργειῶν καὶ ἐπὶ τῆς Ἀσίας καὶ ἐπὶ τῆς Ἀφρικῆς εἶναι ἡ **Αἴγυπτος**, διὰ τοῦτο, πρὸς ἐκμηδένισιν τῆς ἐξεχούσης ἐν τῷ κόσμῳ θέσεως τῆς Ἀγγλίας, κυριώτατον μέλημα ἡμῶν θὰ εἶναι ἡ ὑπὸ τὴν Τουρκίαν ὑπαγωγὴ τῆς Αἰγύπτου.

Ὅταν ἡ **Αἴγυπτος**, τῆς ὁποίας ὁ συμπαγῆς Μωαμεθανικὸς πληθυσμὸς ἔχει ἐστραμμένα τὰ βλέμματα πρὸς τὴν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας αὐτοῦ

ἀγωνιζομένην Τουρκίαν, περιέλθη ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, τότε ὄχι μόνον χάνει ἡ Ἀγγλία τὴν κατ' εὐθεΐαν θαλασσίαν συγκοινωνίαν πρὸς τὰς Ἰνδίας, ἀλλὰ καὶ δλόκληρος ἡ Ἀγγλικὴ ἀποικιακὴ πολιτικὴ καταρρέει, προσέτι λαμβάνει τέλος ἡ Ἀγγλικὴ κυριαρχία ἐπὶ τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τὸ **Γιβραλτὰρ** καὶ ἡ **Μάλτα** οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ ἀξίαν θὰ ἔχωσι παρὰ μόνον δαπανηρῶν ναυτικῶν σταθμῶν.

Ἐὰν ἡ Ἀγγλία ὤφειλε μέχρι τοῦδε τὴν ὑπεροχὴν τῆς εἰς τὴν νησιωτικὴν θέσιν τῆς καὶ εἰς τὸ ἀδύνατον τῆς κατὰ ξηρὰν προσβολῆς, πρέπει αἱ προσπάθειαι ἡμῶν ὡς τελικὸν σκοπὸν νὰ ἔχωσι τὴν δημιουργίαν τοιούτων συνόρων, ὥστε νὰ δυνάμεθα ἐν δεδομένῃ στιγμήν νὰ κτυπήσωμεν κατὰ ξηρὰν τὴν Ἀγγλίαν τ. ἔ. τὰς Ἀγγλικὰς κτήσεις.

Ἐὰν ὁ **Μέγας Ἀλέξανδρος** ἐκ **Μακεδονίας** προήλασε κατὰ ξηρὰν μέχρι τῶν προθύρων τῶν Ἰνδιῶν καὶ ὁ **Ναπολέων** ἐκ τῆς **Αἰγύπτου**

ἐπεδίωξε παρομοίους σκοπούς ἐν τῇ πεποιθήσει, ὅτι ἐντεῦθεν ἦτο δυνατὴ ἡ καταστροφή τῆς Ἑλληνικῆς κοσμοκρατορίας, καὶ ἐὰν ὁ Ἰβραήμ πασᾶς μετὰ τοῦ στρατοῦ του εἰσῆλασε μέχρι τῆς **Μ. Ἀσίας**, τότε ὀφείλει τις νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἐν τοῖς σχεδιαζομένοις ὑφ' ἡμῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος δὲν πρόκειται περὶ φαντασιοπληξιῶν, ἀλλὰ περὶ προβλημάτων, τὰ ὅποια ἐν τῇ σημερινῇ ἐποχῇ τῆς ἀπεριορίστου καὶ εὐκόλου καὶ ταχείας συγκοινωνίας εἶναι λίαν ἀπλᾶ καὶ καταπορθωτά.

Τὸ ἀπὸ Βερολίνου εἰς Βομβάνην διάστημα ἀναλογεῖ περίπου πρὸς τὸ ἀπὸ Πειρουπόλεως εἰς Βλαδιβοστόκ, τοῦτο δὲ καὶ εἰς Κράτας, ὅπως ἡ **Ρωσσία**, ἐπὶ τοῦ **Ρωσσοῖαπωνικοῦ πολέμου**, δὲν παρουσίασεν ἀνυπερβλήτους δυσκολίας. Ὅταν λοιπὸν ἐργασθῶμεν ὅπως πρέπει, δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπιτευχθῇ καὶ ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς Ἑλληνικῆς κοσμοκρατορίας καὶ ἡ ἐλευθέρωσις ἡμῶν ἀπὸ τοῦ κάθους

διὰ τῶν *Βαλκανίων* καὶ τῆς *Τουρκίας* μέχρι τῶν *θυρῶν τῶν Ἰνδιῶν*, διότι διὰ τῶν Βαλκανίων διέρχονται αἱ συντομώταται ὁδοί, αἱ φέρουσαι ἐξ Ἄμβέρσης-Ἀμβούργου ἄφ' ἐνὸς καὶ ἐκ Θεσσαλονίκης-Κωνσταντινουπόλεως-Κωνσταντίας ἄφ' ἐτέρου πρὸς τὴν Ἀνατολήν.

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἐκκινῶν σιδηροδρόμος τῆς Βαγδάτης θ' ἀποτελέσῃ τὸν σύνδεσμον πρὸς τὸν Περσικὸν κόλπον καὶ Ἰνδικὸν Ὠκεανόν.

Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου μὲς τούτου ἀπαιτεῖται καὶ ἡ διὰ τοῦ Ἰσπαχὰν ἐν Περσίᾳ καὶ Κανδαχὰρ ἐν Ἀφγανιστὰν συνέχεια τοῦ σιδηροδρόμου τῆς Βαγδάτης, ἵνα οὕτω κατορθωθῇ ἡ ἔνωσις αὐτοῦ μετὰ τοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου τῶν Ἰνδιῶν.

Ὁ σιδηροδρόμος οὗτος εἶναι προωρισμένος νὰ συνδέσῃ τὴν Περσίαν καὶ Ἀφγανιστὰν στενότερον μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ μεθ' ἡμῶν

καὶ οὕτω νὰ ἀποτελέσῃ τὸν σπουδαιότερον ἀπὸ στρατηγικῆς ἀπόψεως σιδηροδρομον τοῦ μέλλοντος, τοῦ ὁποίου ἡ σπουδαιότης καὶ ἀπὸ οἰκονομολογικῆς ἀπόψεως δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐκτιμηθῇ ἐπαρκῶς.

Λίαν ἐσφαλμένον θὰ ἦτο τὸ συμπέρασμα ἐκ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι ἡ πραγματοποίησις τῶν μνημονευθέντων σιδηροδρόμων καθιστᾷ περιττὴν τὴν ἐν τῷ μέλλοντι αὐξήσιν τῆς δυνάμεως τοῦ **Ναυτικοῦ** ἡμῶν Ἀπεναντίας θὰ φροντίσωμεν τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν αὐξήσιν αὐτοῦ, διὰ νὰ εἴμεθα εἰς θέσιν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὰς θαλασσίας συγκοινωνίας τῶν ἐχθρῶν μας σπουδαίως νὰ παρενοχλῶμεν, νὰ ὑπερασπίζωμεν δὲ τὴν ἰδικήν μας κατὰ θάλασσαν ἐπικοινωνίαν.

Σήμερον εἰς οὐδεμίαν θάλασσαν κυματίζει ἡ **Γερμανικὴ σημαία** καὶ τὰ ὑπερήφανα καὶ μεγαλοπρεπῆ ἐμπορικὰ ἡμῶν πλοῖα ἔχουσι καταφύγει εἰς τοὺς πλησιεστέρους οὐδετέρους λιμένας, χωρὶς καὶ ἐκεῖ νὰ εἶναι ἐξησφαλισμένα ἀπὸ

τάς προσβολὰς τοῦ Ἑγγλικοῦ στόλου. Διὰ τοῦτο, ἐφ' ὅσον ἐπιδιώκομεν ὑπερπόντια ἐμπορικὰ καὶ πολιτικὰ συμφέροντα, θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην ἰσχυροῦ Ναυτικοῦ, χωρὶς ὅμως ἐν τῷ μέλλοντι νὰ ἐξαρτώμεθα ἐξ αὐτοῦ, καθ' ὅσον ἐν καιρῷ πολέμου θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ ποριζώμεθα πάντα τὰ ἀναγκάζοντα καὶ ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ ἀπὸ τοιούτων θαλασσίων δρόμων, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ κυριαρχῶμεν.

Διὰ τὸν Ναυτικὸν ἡμῶν πρέπει νὰ ἀποκτήσωμεν καὶ ἰσχυρὰ στηρίγματα καὶ ὀρμητήρια, ὅπως ἐκεῖθεν προμηθεύηται τοῦτο τὰ ἀναγκαιοῦντα ἐφόδια. Ὅσον περισσότερα τοιαῦτα στηρίγματα καὶ ὀρμητήρια θὰ κατέχωμεν, τόσον περισσότερα θὰ εἶναι καὶ ἡ ἀσχοληθησομένη ἐχθρική δύναμις καὶ ἐπομένως μεγαλύτερα ἢ ἐλευθερία μας περὶ τὰς κινήσεις μας καὶ ἡ μαχητικὴ ἀξία ἐκάστου πλοίου μας. Οὕτως αἱ σπουδαιόταται ὁδοὶ ἡμῶν κατὰ θάλασσαν θὰ εἶναι ἀπὸ Τεργέστης εἰς Σουέξ καὶ ἀπὸ Θεσσαλο-

*νίκης εις Σουέξ, τὰς ὁποίας θὰ ἐξασφαλίσω-
μεν τῇ βοήθειᾳ τῆς Αὐστρίας, Τουρκίας καὶ
Βουλγαρίας.*

Ἐξ ἰδίας ἐλευθέρως πεποιθήσεως ἡ Βουλγαρία
καὶ ἡ Τουρκία ἀπὸ τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ πο-
λέμου ἐτάχθησαν ὡς σύμμαχοι πολύτιμοι παρὰ τὸ
πλευρόν μας, ἵνα συναπολαύσωσιν ἐξ ἴσου τῆς
νῦν ἐξασφαλιζομένης ἐπικρατήσεώς μας εἰς τὸν
κόσμον.

Ἐπισημασθέντα πάντα προακτινοῦσιν ἡμᾶς εἰς στενό-
τατον σύνδεσμον μετὰ τῆς Τουρκίας καὶ
Βουλγαρίας. Ὅ,τι συνέβη εἰς τὴν Αὐστρίαν
διὰ τῆς ἡμετέρας συνεργασίας, ἥτις τὸ πᾶν ἐξ
αὐτῆς ἐκέρδισε, τὸ αὐτὸ θὰ συμβῇ καὶ εἰς τὰς
νέας μας Συμμάχους. Ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ θὰ ἐπι-
ζητήσωμεν τὴν ἀμοιβὴν μας ἐν τῇ οἰκονομικῇ
καὶ πλουτοπαραγωγικῇ χρησιμοποίησει τῶν
ἀπεράντων Ἰσλαμικῶν χωρῶν, εἰς τὰς ὁ-
ποίας θὰ διευθύνωμεν τὰ πλεονάζοντα ἡ-
μῶν κεφάλαια καὶ ἀνθρώπινα πλήθη, τὰ

ὁποῖα δὲν θὰ διατρέχωσιν ἐκεῖ τὸν κίνδυνον τῆς ἀφομοιώσεως πρὸς τοὺς ἐγχωρίους, διότι αἱ μεγάλαι φυλετικαὶ καὶ θρησκευτικαὶ διαφοραὶ ἐγγυῶνται τοῦτο. Πᾶς ὅστις εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ τοὺς Τούρκους τῆς Ἀνατολῆς, γνωρίζει, ὅτι ἐνταῦθα πρόκειται περὶ **λίαν ἐντίμου καὶ λαμπροῦ λαοῦ**, μετὰ τοῦ ὁποῦ δύνανται τις ἄρμονικῶς νὰ συζήσῃ, ἀρκεῖ νὰ σεβασθῇ τὰ ἦθη καὶ ἔθιμα αὐτοῦ, οὐδεὶς δὲ ἔχει τὴν τοιαύτην διάθεσιν τόσον ζωηρά, ὅσον ὁ **Γερμανός**.

Ὁ Γερμανός θὰ προσαρμοσθῇ εἰς τὰς Μωαμεθανικὰς χώρας, χωρὶς νὰ διατρέχῃ τὸν κίνδυνον νὰ ἀποξενωθῇ ἀπὸ τὴν πατρίδα του, ὡς συνέβη τοῦτο εἰς τοὺς μεταναστεύσαντας εἰς τὴν Ἀμερικὴν. **Σοβαρότης καὶ περίσκεψις, καλωσύνη καὶ ἀγαθότης, εὐκρίνεια καὶ ἐντιμότης** εἶναι τὰ κυριώτερα προσόντα τῶν φίλων μας **Τούρκων**, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τῶν ξένων φυλῶν οὐδεμίαν ἄλλην εἶναι ἱκανὴν νὰ ἐννοῇ τοὺς Τούρκους τόσον

βαθέως και ἀκριβῶς και νὰ συνεννοῆται μετ' αὐ-
τῶν, ὅσον ἢ τὰ αὐτὰ προσόντα παρουσιάξουσα
Γερμανικὴ φυλή!

Ὅπως δὲ εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἡμεῖς οἱ Γερμα-
νοὶ εἴμεθα οἱ διδάσκαλοι τῆς Τουρκίας, οὕτω και
ἐν τῇ οἰκονομικῇ ἀναπτύξει αὐτῆς θὰ εἴμεθα οἱ
πρωταγωνισταί. Αἱ πλουτοπαρχωγικαὶ ἐπιχει-
ρήσεις ἐν Τουρκίᾳ μέχρι τοῦδε ἐναυάγουν ἕνεκα
τῶν οἰκονομικῶν δυσχερειῶν, πρὸς τὰς ὁποίας
ἐπέβλεπον εἰς τὴν Τουρκίαν, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦδε διὰ τῆς
συνεργασίας μας και τῆς ἐνισχύσεώς μας πᾶσαι
αἱ τοιαῦται δυσκολίαι θὰ ὑπερνικηθοῦν. Ἴνα δὲ
συναθροισθῶσι διὰ τὰ διάφορα ἔργα ἐν Τουρκίᾳ
**ἄφθονοι και μὴ δαπανηραὶ ἐργατικαὶ δυνά-
μεις**, δύναται νὰ ληφθῇ τὸ ἐξῆς μέτρον· ἐπειδὴ
ἀπεδείχθη, ὅτι εἶναι δύσκολον νὰ στρατολο-
γῆται ὁ Ἑλληνικὸς και ὁ Τουρκικὸς πλη-
θυσμὸς ἐξ ἴσου, τὸ ὁποῖον ἢ πολιτειακὴ ἰσότης
ἐπιβάλλει, εἶναι δυνατόν τὸ Ἑλληνικὸν στοι-
χεῖον, πρὸς δικαίαν ἀνακούφισιν τοῦ βάρους τῆς

στρατιωτικῆς θητείας, τοῦ βασταζομένου ὑπὸ τοῦ Τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, *να χρησιμοποιῶνται εἰς διαφόρους ἀγγαρείας.*

Οὕτω πολλὰι χιλιάδες κατ' ἔτος θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιῶνται εἰς τὴν κατασκευὴν ὁδῶν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, ἀνευ πολλῶν δαπανῶν.

Τὸ τοιοῦτον μέτρον ἤδη ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν εἰς πολλὰ μέρη καὶ δὴ εἰς τὴν Σμύρνην, ἀπὸ τοῦ μέγα μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ ὑπεχρεώθη νὰ ἀπομακρυνθῆ ἔκ τῆς πόλεως καὶ νὰ τεθῆ ὑπὸ στρατιωτικὸν ἔλεγχον, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ παντοειδεῖς ἐργασίας. Ὅταν τὸ μέτρον τοῦτο γενικευθῆ καὶ συστηματοποιηθῆ, τότε λύεται ἓν σπουδαιότατον ζήτημα· ἀφ' ἑνὸς μὲν ἱκανοποιεῖται τὸ Μωαμεθανικὸν στοιχεῖον καὶ παύει ἢ δυσαρέσκειά του, ἀφ' ἑτέρου δὲ προάγεται ἢ πλουτοπαραγωγικὴ ἀνάπτυξις τῆς χώρας καὶ ἢ δυχύρωσις αὐτῆς.

Εἰς τὴν πνευματικὴν δὲ πρόοδον τῆς Τουρκίας

μεγάλως θά συντελέσῃ τὸ *Γερμανικὸν σχολεῖον* καὶ διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον.

Μέχρι τοῦδε ἐν Τουρκίᾳ ἦσαν κατὰ τὸν ἀριθμὸν περισσότερα τὰ διάφορα ξένα σχολεῖα παρὰ τὰ γερμανικά. Τὰ ξένα δὲ ταῦτα σχολεῖα δὲν εἰργάζοντο τόσον εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς μορφώσεως τῶν Τούρκων, ὅσον πρὸς ἐνίσχυσιν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν ξένων στοιχείων.

Ἐναντιθέτως ὅμως ἡμεῖς οἱ Γερμανοὶ ἐργαζόμενοι ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ μὀρφωσιν τῆς Τουρκίας διὰ τῆς Γερμανικῆς Κουλτούρ, θά ἐξαπλώσωμεν δραστηρίως τὴν γλῶσσάν μας, ἐνεργοῦντες, ἵνα αὕτη ὑποχρεωτικῶς διδάσκειται εἰς τὰ Τουρκικὰ σχολεῖα, συνάμα δὲ ἵνα ληφθῶσι τὰ κατάλληλα Κυβερνητικὰ μέτρα ἀναφορικῶς πρὸς τὰ ξένα ἐν Τουρκίᾳ σχολεῖα.

Διὰ τὴν Τουρκίαν ἰδιάζουσας σημασίαν ἔχουσι τὰ σχολεῖα τῶν Ἑλλήνων, ἅτινα, ἂν καὶ εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν Τουρκικὴν κυριαρχίαν, μόνον

ταῦτο ἀποτελοῦσι *Κράτος ἐν Κράτει*.

Εἰς τὰ σχολεῖα ταῦτα οὐδὲν ἢ Τουρκικῇ γλῶσσαι ἐδιδάσκειτο καὶ μόλις τώρα, ὁπότε ἐξηγέρθη ἡ ἐθνικὴ τῶν Τούρκων συνείδησις, κατεβλήθησαν προσπάθειαι πρὸς τῇ Ἑλληνικῇ νὰ διδάσκειται καὶ ἡ Τουρκικὴ γλῶσσα.

Εἶναι λίαν χαρακτηριστικόν, ὅτι ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῶν Νεοτούρκων, παρεξηγηθεῖσα ὑπὸ ἄλλων, μόνον ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν κύκλων *κατανοήθη καὶ ἐξετιμήθη ὀρθῶς, οἵτινες εὐχονται ἡ Τουρκία νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ βαδίζῃ τὸν δρόμον τοῦτον, ἵνα διατηρῇ τὴν ἐπιρροὴν της καὶ ἐξασκῇ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα πεπολιτισμένου ἔθνους.* Ὅτι δὲ θὰ κατορθώσῃ τοῦτο, *στηριζομένη εἰς τὴν Γερμανικὴν Κουλτούρ, τὸ γνωρίζουσι καλῶς οἱ ἡγέται αὐτῆς.*

Ἐὰν δὲ ἐκ τῶν Εὐρωπαϊκῶν λαῶν μόνος ὁ Γερμανικὸς εἶναι ὁ ἐνδεδειγμένος νὰ τρέφῃ στενοτάτην φιλίαν πρὸς τὴν Τουρκίαν καὶ ὡς

πιστός σύμμαχος νὰ ἐπικοινωνῇ μετ' αὐτῆς, ἐξ ἀνάγκης τότε καὶ ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα θὰ τύχῃ μεγαλυτέρας καλλιιεργείας καὶ ἐξαπλώσεως ἐν Τουρκίᾳ.

Τοῦτο δὲ θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα, ἡ Γερμανικὴ γλῶσσα νὰ καταστῇ ἡ γλῶσσα τῆς ἐπισήμου ἐπικοινωνίας μεταξὺ τῶν διαφόρων Κρατῶν τῆς νέας Τριπλῆς Συμμαχίας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν Ἰδρυσιν τῆς νέας ταύτης Τριπλῆς Συμμαχίας ἐμφανίζεται ἐπὶ τῆς σκηνῆς τῆς παγκοσμίου ἱστορίας **νέα Κοσμοκρατορία**, μέλουσα νὰ ἐλκύσῃ πρὸς ἑαυτὴν βαθμηδὸν καὶ ἄλλα Κράτη, ἐκτὸς μόνον ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα δὲν συμβιβάζονται πρὸς τὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Τὰ Κράτη ταῦτα ἀποκλείονται ἐκ τῆς Συμμαχίας ταύτης, εἰς τὰ ἀποκλειόμενα δὲ ἐξ αὐτῆς Κράτη ἔτι ἀντίθετα συμφέροντα ἔσονται καὶ ἡ Ἑλλάς.

Θὰ ἱκανοποιηθῆ ὁμοίως καὶ θὰ παρηγορηθῆ ἡ Ἑλλάς, ἐπιδιδομένη, ὡς ἄλλος Ἰσραήλ, πανταχοῦ τοῦ ὑπὸ τὴν Γερμανικὴν αἰγίδα εἰρηνεύοντος κόσμου, εἰς παντοειδεῖς ἐπικερδεῖς ἐμπορικὰς ἐπιχειρήσεις, ἐντὸς δὲ τῶν ὁρίων τῆς εἰς ἐνδιαφερούσας ἡμᾶς μάλιστα τοὺς Γερμανοὺς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς!

Ἀθῆναι 1916.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020457